

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่จะกลับมาเที่ยวช้ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเขตภาคกลาง ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำนวน 152,633 คน ปี พ.ศ. 2552 (Statistical Handbook of Vietnam, 2010 : 34)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำนวน 400 คน สำหรับการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวนดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยได้มาโดยใช้สูตรการคำนวณตามวิธีของทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973 : 727 ; อ้างในบุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 38) ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

- เมื่อ N แทน ขนาดของประชากรทั้งหมด
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 e แทน ความคลาดเคลื่อนกำหนดเท่ากับ .05

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{152,633}{1 + 152,633 (.05)^2}$$

$$= 398 \text{ คน}$$

$$\leq 400 \text{ คน}$$

ตารางที่ 2 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาประเทศเวียดนามเขตภาคกลาง

ลำดับที่	เมือง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	เมืองกลางตรี	26,157	70
2	เมืองเว้	42,322	111
3	เมืองฮอยอัน	34,643	91
4	เมืองดานัง	33,671	88
5	เมืองดาลัด	15,207	40
รวม		152,633	400

ที่มา : Statistical Handbook of Vietnam. 2010 : 24

เมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวนดังกล่าว จากนั้นผู้วิจัยจะได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรออกตามจำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเขตภาคกลางจำนวนเท่า ๆ กัน ซึ่งมี 5 เมือง ได้แก่ เมืองกวางตรี เมืองเว้ เมืองดานัง เมืองฮอยอัน และเมืองดาลัด โดยไม่จำเป็นต้องทำบัญชีรายชื่อของประชากร และสุ่มตัวอย่างประชากรจากสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญทั้ง 5 เมือง จากนั้นเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จนครบตามจำนวนที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตัวเลือก (Checklist) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตัวเลือก (Checklist) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัจจัยส่วนประสมตลาดบริการสำหรับการท่องเที่ยว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 33 ข้อ

ตอนที่ 4 การตัดสินใจเลือกที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเขตภาคกลาง ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open – ended questions) จำนวน 7 ข้อ

2. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยอยู่ในการควบคุมดูแล และให้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างมีดังนี้ ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเขตภาคกลางเขตภาคกลาง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 กำหนดขอบเขตและเนื้อหาในการตั้งคำถาม เพื่อให้สามารถตอบปัญหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการวิจัย โดยยึดหลักว่าต้องอยู่ในหลักแห่งข้อเท็จจริง

2.3 นำเครื่องมือการวิจัยมากำหนดเป็นแบบสอบถามแล้วนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และแก้ไขปรับปรุง

2.4 นำแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ทั้งความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

2.4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิราวัฒน์ ชมระกา วุฒិการศึกษาศาสตรบัณฑิต (การจัดการธุรกิจ) ตำแหน่งประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านโครงสร้างและเนื้อหา เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมและความถูกต้องของแบบสอบถาม

2.4.2 ดร.ไพศาล วรคำ วุฒิการศึกษาศาสตรบัณฑิต (วิจัยและประมวลผลการศึกษาศาสตร์) ตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านสถิติ และการวัดผลและการประเมินผลการศึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบเครื่องมือ

2.4.3 ดร. ชรินทร์ วะสินนท์ วุฒิการศึกษาศาสตรบัณฑิต (บริหารสังคม) ตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านการใช้ภาษาการวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของข้อความที่ใช้

2.5 จากนั้นผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อคำถามแต่ละข้อแล้ว นำมาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการสอบถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้วยค่า IOC (Index of Item Objective Congruence)

2.6 หลังจากวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการสอบถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้วยค่า IOC ซึ่งรายการสอบถามต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปทุกข้อและแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยค่า IOC พบว่า งานวิจัยฉบับนี้มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 ดังแสดงไว้ที่ภาคผนวก ข นั้นหมายความว่า แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงสูงสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 99)

2.7 นำแบบสอบถามมาทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมเพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติม จนกระทั่งได้แบบสอบถามฉบับร่างที่สมบูรณ์

2.8 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มทดลองซึ่งมิใช่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปเที่ยวในประเทศ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเขตภาคใต้ จำนวน 30 ราย

2.9 ทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ดำเนินการเป็นลำดับดังนี้

2.9.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยวิธีใช้เทคนิค Item-total Correlation พิจารณาข้อที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ คือ คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งงานวิจัยนี้มีค่าอำนาจจำแนกโดยรวมอยู่ระหว่าง 0.23 - 0.69 ซึ่งรายละเอียดค่าอำนาจจำแนกรายข้อดังแสดงไว้ในภาคผนวก ข

2.9.2 นำข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งงานวิจัยนี้มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 ซึ่งรายละเอียดค่าความเชื่อมั่นดังแสดงไว้ในภาคผนวก ค

2.10 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้ (Try-out) มาหาคุณภาพของแบบสอบถามและนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์และถูกต้องมากที่สุด จากนั้นจึงสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามฉบับจริง

2.11 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรเป้าหมาย จำนวน 400 คน ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต้องสอดคล้องกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อนำกระบวนการวิจัยมาใช้เป็นกิจกรรม ซึ่งการรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการหรือนำเชื่อถือ ยอมรับ ได้จึงเป็นเรื่องสำคัญก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
2. ขออนุมัติการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยส่งนาหนังสือแนบไปพร้อมกับแบบสอบถามเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม
3. ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยผู้วิจัย 3 คน รวมทั้งหมดจำนวน 4 คน โดยเก็บจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เขตภาคกลาง ซึ่งมี 5 เมือง ได้แก่ เมืองกวางตรี เมืองเว้ เมืองดานัง เมืองฮอยอัน และเมืองคาตัด ภายในวันที่ 21-29 มิถุนายน พ.ศ. 2554

4. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถาม

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้ข้อมูลครบถ้วนและสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การจัดกระทำข้อมูล

1.1 แยกประเภทของข้อมูล ตามวัตถุประสงค์และกรอบของการวิจัย เพื่อง่ายต่อการวิเคราะห์

1.2 สร้างตารางแยกตัวแปร เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์

1.3 เปลี่ยนคำตอบให้เป็นรหัสเพื่อสะดวกและประหยัดเวลาในการบันทึกข้อมูล

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม ด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณและการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยมีขั้นตอนดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ซึ่งใช้วิธีการประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) (แบบสอบถามตอนที่ 1) โดยวิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยใช้วิธีการประมวลผลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) (แบบสอบถามตอนที่ 2) โดยวิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนประสมตลาดบริการสำหรับการท่องเที่ยว โดยใช้วิธีการประมวลผลจากค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยายและสรุปผลการดำเนินการวิจัยจากแบบสอบถามตอนที่ 3 เพื่อตอบ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99-100)

คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 - 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมตลาดบริการสำหรับการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 - 4.50 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมตลาดบริการสำหรับการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 - 3.50 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมตลาดบริการสำหรับการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 - 2.50 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมตลาดบริการสำหรับการท่องเที่ยว อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 - 1.50 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมตลาดบริการสำหรับการท่องเที่ยว อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวไทยชาวไทย ได้แก่ ปัจจัยผลักดัน ปัจจัยดึงดูดโดยใช้วิธีการประมวลผลจากค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยายและสรุปผลการดำเนินการวิจัยจากแบบสอบถามตอนที่ 4 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99-100)

คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 - 5.00 หมายถึง การตัดสินใจเลือกที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวไทยชาวไทย อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 - 4.50 หมายถึง การตัดสินใจเลือกที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวไทยชาวไทย อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 - 3.50 หมายถึง การตัดสินใจเลือกที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวไทยชาวไทย อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 - 2.50 หมายถึง การตัดสินใจเลือกที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวไทยชาวไทย อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 - 1.50 หมายถึง การตัดสินใจเลือกที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวไทยชาวไทย อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.5 การทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเขตภาคกลาง โดยการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นตรง (Multiple Regression Analysis) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระว่า มีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อตัวแปรตามที่ทำให้แบบจำลองมีค่าการประมาณของการตัดสินใจเลือกที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ถูกต้องสูงสุด โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นตรงแบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter Method) ซึ่งเป็นวิธีทางสถิติที่แสดงค่าของตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ที่มีผลต่อตัวแปรตามอีกตัวเดียว เพื่อที่จะพยากรณ์ค่าของการตัดสินใจกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเขตภาคกลาง (ตัวแปรตาม Y) เมื่อทราบค่าต่าง ๆ ของตัวแปรอิสระ (X) จำนวน 17 ตัว และนำผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นตรงไปตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 และสมมติฐานข้อที่ 1, ข้อที่ 2 และข้อที่ 3 ตามลำดับตัวแปรตามเพื่อแสดงว่า ตัวแปรอิสระ จำนวน 17 ปัจจัย มีผลต่อตัวแปรตาม 2 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่มีค่ามากที่สุด ไปหาปัจจัยที่มีค่าน้อยที่สุดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเขตภาคกลาง โดยจะใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ด้วยทำการวิเคราะห์ (Data Analysis) และสังเคราะห์ (Data Synthesis) จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์เนื้อหาและเรียงลำดับความถี่ในแต่ละประเด็น (Content Analysis) แล้วนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4

2.7 นำผลการวิจัยเสนอตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยใช้ตารางวิเคราะห์ผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติไว้ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการข้อคำถามของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งสูตรของ IOC มีดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546 : 213)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง (Index Objective Congruence)
	\sum	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	R	แทน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อคำถามแต่ละข้อ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับเกณฑ์ของการให้คะแนน มีดังนี้

$R = +1$ หมายถึง ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

$R = 0$ หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

$R = -1$ หมายถึง ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discriminate Power)

โดยใช้เทคนิค Item - total Correlation โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 164)

$$r = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{\{N \sum X^2 - (\sum X)^2\} \{N \sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

เมื่อ	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อ
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวม
	N	แทน	จำนวนข้อของแบบวัด
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวมแต่ละข้อ
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของกำลังสองของคะแนนแต่ละข้อ
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของกำลังสองของคะแนนรวม

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of Test) โดยหาค่า

สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค Cronbach ซึ่งหาได้จากสูตร ดังนี้ (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2548 : 94)

$$r_{\alpha} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right]$$

กำหนดให้	r_{α}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Alpha Coefficient)
	k	แทน	จำนวนข้อทั้งหมดของแบบสอบถาม
	s_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

3.1 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient Analysis) เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเขตค่าความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรไม่เข้าใกล้ 1 หรือไม่ควรเกิน 0.80

3.2 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multivariate Analysis) เพื่ออธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเขต ภาคกลาง โดยมีสมการเส้นถดถอย ดังต่อไปนี้ (วงศ์พัฒนา ศรีประเสริฐ, 2552 : 171-172)

$$Y = A + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + \beta_6 X_6 + \beta_7 X_7 + \beta_8 X_8 + \beta_9 X_9 + \beta_{10} X_{10} + \beta_{11} X_{11} + \beta_{12} X_{12} + \beta_{13} X_{13} + \beta_{14} X_{14} + \beta_{15} X_{15} + \beta_{16} X_{16} + \beta_{17} X_{17}$$

$$Y_1 = A + \beta_{18} X_1 + \beta_{19} X_2 + \beta_{20} X_3 + \beta_{21} X_4 + \beta_{22} X_5 + \beta_{23} X_6 + \beta_{24} X_7 + \beta_{25} X_8 + \beta_{26} X_9 + \beta_{27} X_{10} + \beta_{28} X_{11} + \beta_{29} X_{12} + \beta_{30} X_{13} + \beta_{31} X_{14} + \beta_{32} X_{15} + \beta_{33} X_{16} + \beta_{34} X_{17}$$

$$Y_2 = A + \beta_{35} X_1 + \beta_{36} X_2 + \beta_{37} X_3 + \beta_{38} X_4 + \beta_{39} X_5 + \beta_{40} X_6 + \beta_{41} X_7 + \beta_{42} X_8 + \beta_{43} X_9 + \beta_{44} X_{10} + \beta_{45} X_{11} + \beta_{46} X_{12} + \beta_{47} X_{13} + \beta_{48} X_{14} + \beta_{49} X_{15} + \beta_{50} X_{16} + \beta_{51} X_{17}$$

A คือ ค่าคงที่ของสมการเส้นถดถอย

$\beta_1, \beta_2, \beta_3, \beta_4, \dots, \beta_{51}$ คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) ซึ่งแสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงค่า X_1

X คือ ปัจจัยส่วนประสมตลาดบริการสำหรับการท่องเที่ยว

X_1 คือ เพศ

X_2	คือ อายุ
X_3	คือ สถานภาพการสมรส
X_4	คือ ระดับการศึกษา
X_5	คือ อาชีพ
X_6	คือ รายได้
X_7	คือ ความถี่ที่เคยมาเที่ยว
X_8	คือ ขนาดของกลุ่มเดินทาง
X_9	คือ สถานที่พักผ่อน
X_{10}	คือ ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยว
X_{11}	คือ ผลิตภัณฑ์
X_{12}	คือ ราคา
X_{13}	คือ การจัดจำหน่าย
X_{14}	คือ การส่งเสริมการตลาด
X_{15}	คือ กระบวนการให้บริการ
X_{16}	คือ ผู้ให้บริการ
X_{17}	คือ สภาพลักษณะพื้นที่
Y	คือ การตัดสินใจเลือกที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำของ นักท่องเที่ยว ไทยชาวไทย
Y_1	คือ ปัจจัยผลักดัน
Y_2	คือ ปัจจัยดึงดูด

โดย สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์การถดถอย คือ สถิติทดสอบเอฟ (F-test) มีสูตรดังนี้

$$F\text{-test} = \frac{MS(\text{Regression})}{MS(\text{Within})}$$

โดยที่

$MS(\text{Regression})$ คือ ค่าเฉลี่ยกำลังสองของการถดถอย (Mean Square of Regression)

$MS(\text{Within})$ คือ ค่าเฉลี่ยกำลังสองของการผันแปรภายใน (Mean Square of Within Variation)

ค่าที่ใช้อธิบายความเหมาะสมของสมการ การวิเคราะห์ความถดถอย คือค่า R-Square (R^2) โดยมีสูตรดังนี้

$$R\text{-Square} = \frac{SS(\text{Re grssion})}{SS(\text{Total})}$$

ถ้า R^2 เข้าใกล้ 1.00 แสดงว่า สมการเส้นถดถอยมีความเหมาะสมมากหรือมากที่สุด แต่ถ้า R^2 เข้าใกล้ 0.00 แสดงว่า สมการเส้นถดถอย มีความเหมาะสมน้อยหรือน้อยที่สุด

สรุปว่า ถ้าค่า R^2 ยิ่งห่างไกล จาก 0 มากเท่าใด แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ส่วนเครื่องหมายจะเป็นตัวบอกลักษณะทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม (บุญชม ศรีสะอาด. 2547 : 170)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY